

Rezultati nekoliko slabši kot leto prej

Skoraj dva milijona parov

V letu 1984 je bilo izdelano 1.947.821 parov obutve, kar je 4 % več kot smo si zadali z le-

tnim planom. Vrednostno planirana proizvodnja pa je presežena kar za 22 %.

Tabela 1: Proizvodnja v l. 1984 po vrstah obutve količinsko in vrednostno v parih v 000 din

Vrsta obutve	Količina		Vrednost	
	1984	Ind	1984	Ind
smučarski čevlji	216.017	96	665.271	177
gozjer šivani	21.330	1.309	191.576	3.934
planinski lepljeni	25.894	74	119.591	250
apreski	239.392	109	370.057	241
trim, surf	203.118	78	275.329	161
jean-janine	25.955	—	72.918	—
tekaški	344.033	118	739.087	269
ženski nizki	252.155	116	440.190	243
ženski škornji	294.151	84	1.041.966	188
sandale	267.536	116	285.109	234
Skupaj	1.889.581	101	4.201.094	217
Smučarski v kooperaciji z Benecom	58.240	170	74.001	287
Skupaj vsa obutev	1.947.821	103	4.275.095	218

Za potrebe montažnih oddelkov je bilo na Colu izdelano 236.955 parov zgornjih delov, kar je enako kot lani, v obratu Gorenja vas je bilo izdelano 17 % več delov in sicer 391.200 parov, v obratu v Rovtjah pa 133.745, kar je 13 % več kot lani. Kooperanti pa so izdelali 909.278

parov zgornjih delov, to je 54 % vseh skupaj. Za potrebe proizvodnje smučarskih čevljev in drugih sestavnih delov sta orodjarni izdelali 265 form in drugih orodij ter predelale in popravile veliko starih form.

Produktivnost na zaposlenega po vkalkuliranih urah se je po-

večala za 1,77 %. Delavec je na delovni dan izdelal 6,22 parov obutve, ob tem, da je bilo skupno opravljenih v tozdu Proizvodnja za 56 % manj nadur, kot v letu 1983, v DO pa 49 % manj.

Poprečni doseg norm za leto 1984 je zopet izredno visok, saj znaša 130,5 %, medtem ko je bil v letu 1983 119,8 %.

Fond vseh delovnih ur se je povečal za 2 % in to predvsem na račun povečanega števila zaposlenih v DO. Konec leta 1984 je bilo v Alpini že 1880 zaposlenih, kar je 48 delavcev več kot konec lanskega leta.

Večjih sprememb znotraj izkoristka delovnega časa ni bilo, razen pri postavki čakalni čas, ki je za 24 % nižji, ostali izostanki pa so porasli za 19 %.

V prodaji se čutijo vplivi razmer

Skupna prodaja je znašala 5.506 mio dinarjev in je porasla za 53 % v primerjavi z lanskim letom. Količinsko je bilo prodano 3.052.714 parov obutve, kar je 2 % manj kot lani.

V MPM je bilo prodano 450.656 parov Alpinine in 1.089.000 parov tuje obutve iz dokupa. Količinski padec prodaje Alpinine obutve je kar za 22 %, tuje pa za 7 %. Vrednostno predstavlja prodaja naše obutve 48 % vse realizacije, količinsko pa 30 %.

Grosistična prodaja (prodaja na debelo) je bila manjša kot lani, vrednostno pa veliko večja, zaradi prodaje visoko cenjenih artiklov.

Samo pri izvozu zasledimo porast količinske prodaje. Na zahodno tržišče smo izvozili preko 1,2 milijona parov obutve, kar predstavlja 64 % celotne količinske proizvodnje. Izkupiček te prodaje je znašal 8.487.000.— ameriških dolarjev, ki pa je (nadaljevanje na 2. str.)

V prodaji se čutijo vplivi razmer

Prodaja v letu 1984	Količina		Vrednost	
	Ind	Ind	Ind	Ind
MPM	1.520.152	88	3.026.975	155
Grosist prodaja	123.632	87	439.503	191
— obutev	—	—	8.729	258
— izd. iz plast. mas	1.408.930	112	2.031.781	145
IZVOZ				
Skupaj	3.052.714	98	5.056.987	153

Žan prvi, Robič drugi

Na svetovnem mladinskem prvenstvu v Jasni na Češkoslovaškem je v veleslalomu zmagal Robert Žan, Sašo Robič pa je osvojil srebrno kolajno v slalomu (stran: 4.)

NA ISPO LETOS VEČ NOVOSTI

Če ocenjujem le usmeritve pri smučarskih čevljih na letos predstavljenih modelih v Münchnu, sem letos ugotovil predvsem dvoje značilnosti.

Veliko proizvajalcev se zgleduje po Salomonu, to pomeni, da so v svojih izboljšanih modelih uporabljali rešitve te svetovno znane firme, zlasti poteg v peto in konstrukcija manšete.

Druga značilnost, ki ji sledi tudi precej proizvajalcev pa je čevljev v višjem cenovnem razredu, z vstopom zadaj in z mnogimi regulacijami. Dachstein, na primer ima v svoji kolekciji čevljev celo z devetimi regulacijami. Čas bo seveda pokazal, če je to smotrno. V vsakem primeru pa so tri do štiri regulacije pri takem čevlju zanesljivo potrebne in primerne: poteg v peto, nartna regulacija, regulacija fleksa in morebiti kanting.

Pri izboljšavah grede nekateri proizvajalci tako daleč, da pri čevljih višjega cenovnega razreda vgrajujejo ogrevalne sisteme (Lange, Caber). Tako ogrevanje lahko opravite doma, s priključkom na električno omrežje, v avtomobilu na akumulator in celo na smučišču na baterijo. To novost so predstavili pri modelih, kot že rečeno, za bolj zahtevne smučarje, vseeno pa je vprašanje, če bo to tudi množično prodrlo.

Miro KAVČIČ

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

manjši od planiranega zaradi večjega vključevanja v začasni uvoz materialov. Na vzhodno tržišče smo prodali za 5.064.819 obračunskih dolarjev.

Pri izvozu na zahodna tržišča smo se posluževali vseh mogočih prodajnih poti, ki omogočajo boljši izkoristek realiziranega izvoza za uvoz repromaterialov. Tako smo v letu 1984 razpolagali z 2,64 mio dolarja za lastne potrebe, ostale pa na podlagi predpisov odprodali zvezi in republiki za pokrivanje skupnih deviznih obveznosti.

Devizna sredstva so bila porabljena za naslednje:

redni uvoz materialov, opreme, rezervnih delov	964.647 \$
odstopi dobaviteljem	221.328 \$
neblagovna plačila:	
— obresti od kreditov	73.555 \$
— dnevnice, potni stroški	73.829 \$
— prevozi, IBM najemina, honorarji, sejmi, ostalo	141.503 \$
odplačila inozemskih kreditov	893.790 \$
vračilo termiskega nakupa deviz	171.895 \$
Skupaj poraba deviz	2.540.547 \$

Preko vseh oblik uvoza smo skupno uvozili iz konvertibilnega tržišča za 6.823.895 \$ raznega repromateriala, rezervnih delov in opreme:

redni uvoz:	
materiala in rez. delov	977.032 \$
opreme	257.229 \$
maloobmejni uvoz	548.570 \$
kooperacija	841.615 \$
kompensacija	641.484 \$
začasni uvoz materialov	3.557.963 \$
Skupaj uvoz	6.823.893 \$

Preko maloobmejnega prometa smo uvozili 83 % realiziranega izvoza, pri kompenzacijah smo koristili 68 % deviznega priliva za uvoz materialov, pri kooperaciji z Benecom pa smo koristili realiziran izvoz, v celoti za uvoz materialov. Od skupno uvožene opreme za \$ 257.229 smo jo financirali v višini 120.000 \$ s kreditom firme PFAFF, ki pa smo ga polovico vrnili že v letu 1984, druga polovica pa bo zapadla v odplačilo sredi leta 1985. Začasnega uvoza materialov smo planirali \$ 1.000.000 dejansko pa je bil dosežen v višini 3,5 mio \$.

Zaloge zmanjšujejo dohodek

Skupaj je nabava materialov znašala 4.308 starih milijard dinarjev in je bila za 106 % višja kot v predhodnem letu. Zaloge materialov so večji del leta prehitro naraščale, šele v zadnjem četrtletju je prišlo do zboljšanja obrata zalog glede na leto 1983,

vsendar je še zdaleč prenizek. Situacija na področju kreditiranja in obrestnih mer se za kreditojemalce še vedno slabša in zahteva skrajno premišljeno ravnanje z zalogami, sicer se bo večji del dohodka usmerjal za odplačevanje obresti.

Zaloge konec leta 1984 (v 000 din)

	31. 12. 84	184/83	Obrat zalog	Popr. dni na zalogi
Zaloge materialov	792.102	169	5,60	65
Zaloge nedokončane proizv.	221.757	173	12,55	29
Zaloge gotovih proizvodov	257.505	246	7,59	48
Zaloge v MPM	1.402.483	208	2,73	133
Skupaj zaloge	2.573.847	194		275

Splošna ugotovitev glede zalog je ta, da so previsoke in da vežejo preveč denarnih sredstev. Glede na leto 1983 se je že zboljšal obrat proti koncu leta pri zalogah materialov, končnih izdelkih in nedokončani proizvodnji, pri zalogah v MPM pa se je, glede na lani, poslabšal za 16 %. V poprečju je material na zalogi 65 dni, v nedokončani pro-

izvodnji 29 dni, izgotovljeni proizvodnji 48 dni, to pomeni da preteče 142 dni preden material ponovno zapusti skladišče v Zireh, nato je še 133 dni v prodajalni. Tako preteče v poprečju 275 dni, da se porabljeni denar za nakup materiala vrne skozi prodajo nazaj na žiro račun. To pa je v vsakem primeru predolg razdobje.

Osebni dohodki nekoliko zaostajajo

Poprečni neto OD za redno delo v letu 1984

	IND
Proizvodnja	24.928,54
Prodaja	27.807,78
— MPM	27.467,44
— ostala prodaja	29.649,62
DSSS	27.176,24
DO Alpina	25.805,78

Z zbora delavcev DSSS ob sprejemu zaključnega računa

Rezultate poslovanja so obravnavali tudi v vzdrževalni službi

Za primerjavo navajamo poprečni OD v peku 24.912.— din in so porastli za 36 %, v Planiki pa 29.988 din in so za 51 % višji kot v letu 1983. V Alpini so neto OD porastli za 44 % in niso dosegli porasta inflacije. Tako mora-

mo v letu 1985 zaustaviti padanje realnih osebnih dohodkov, kar pa bo edino možno skozi boljše poslovanje in prizadevanje za boljše delo na vsakem delovnem mestu.

Celotni prihodek in njegova delitev v letu 1984

Element	Tozd	DO Alpina Din	Ind
CELOTNI PRIHODEK		10.897.756.102	158
Amortizacija		98.206.665	140
Skupaj porabljena sredstva		8.999.440.329	161
DOHODEK		1.898.315.773	147
Del za DSSS		134.490.587	146
Del za obresti		228.727.224	180
Obvez. za skupno porabo		118.040.499	139
Obvez. za splošno porabo		25.605.100	118
Amort. nad predp. st.		22.362.594	—
Ostale obvez. iz dohodka		85.835.027	161
ČISTI DOHODEK		1.285.254.742	141
Del za OD		744.308.437	142
Del za rezervni sklad		72.117.284	147
Del za poslovni sklad		339.195.431	138
Del za skupno porabo		129.633.590	140
— stanovanjski del		53.202.932	120
— splošni del		76.430.658	159
Skupaj akumulacija		433.675.309	148

Žan prvi, Robič drugi

V Jasni na Češkoslovaškem se je končalo letošnje svetovno mladinsko prvenstvo v alpskih disciplinah. Zelo uspešno sta nastopila tekmovalca, ki vozita z Alpininimi čevlji, saj je Robert Žan postal svetovni mladinski prvak v veleslalomu, Sašo Robič pa je osvojil srebrno kolajno v slalomu.

O tem uspehu in o drugih vprašanih tekmovalne službe smo se pogovarjali z vodjo Janezom Šmitkom.

Janez Šmitek:

Če neskromno rečem, potem je bil to za Žana in Robiča načrt, ki sta ga v veliki meri izpeljala in je to še ena velika potrditev kvalitete našega smučanja. Žanova kariera je bila dosedaj silno bleščeča. Že pred leti, ko je zmagal na cicibanskem slovenskem prvenstvu je z izjemno tehniko opozoril nase in še tudi v bodoče lahko pričakujemo veliko od njega. Žan je letos, poleg tega naslova, osvojil še naslov državnega in dva naslova balkanskega prvaka. To so vsekakor rezultati, ki obetajo; izvrsten je bil tudi na svetovnem pokalu v Kranjski gori.

Njegovi in Robičevi uspehi pa se iz leta v leto, od cicibanskih vrst naprej, dopolnjujejo — borita se z ramo ob rami in to je za njun razvoj silno pomembno. Oba sta bila po 8-krat slovenska prvaka in tako ostajata, poleg Petroviča, največja upa jugoslovanskega smučanja, s tem pa seveda lahko pripomoreta, da si bo tudi naša tovarna v svetu izoblikovala svoj »imič«, sliko tovarne, ki proizvaja kvalitetno obutev.

Poleg Žana in Robiča so letos izjemne uspehe dosegli tudi Primož Jazbec, ki je zmagal na največji pionirski tekmi na svetu Troffeu Topolino in je to tretji Jugoslovčan, ki je uspel na tej priveditvi zmagati. Poleg njega sta dobila kolajne še Grile iz Kranja in Jovan Matej iz Radovljice. Imamo torej kvalitetno ekipo, in ni se bati, da bi izgubili stik s svetovnim vrhom.

Treba pa je zmagovati tudi v članski konkurenci in to v Evropskem in svetovnem pokalu. Le to res nekaj velja. K temu stremijo vse najbolj

ugledne tovarne smučarskih čevljev na svetu.

Ljudje pogosto sprašujejo, zakaj Petrovič in Lesjakova ne vozita več z našimi čevlji.

Janez Šmitek — vodja tekmovalne službe

Dejstvo je, da naš čevlji Roku Petroviču ne ustreza. Toda s Petrovičem smo še vedno povezani. Uspehi Žana, Robiča in ostalih nas obvezujejo, da naredimo čevlji, s katerim bo dejansko mogoče zmagati na tekmi svetovnega pokala. Izdelava novega čevlja teče in upamo, da bo Petrovič v novi sezoni ponovno tekmoval z našimi čevlji.

Z Levstikovo je podobno. Nikakor nismo mogli prilagoditi notranjega čevlja njeni nogi in strinjali smo se, da zamenja čevlje.

Kako pa je z Benedikom in Čizmanom?

»V A reprezentanci je od starejših tekmovalcev ohranil kvalitetno raven edino Bojan Križaj. Izjemne uspehe je pokazal Rok Petrovič. Vsi ostali (Franko, Strel, Kuralt, Benedik in Čizman) so slabši, kot so bili. Težko je govoriti o tem, zakaj je do tega prišlo; prav gotovo tu ni vzrok v kvaliteti čevljev; gre za druge vzroke, ki jih morajo raziskovati za to pristojni.

Načrti z našimi tekmovalci ne morejo biti skromni, kajti poleg razvojnih koristi, ki jih imamo od tega, je za propagando pomembno le prvo mesto. Drugo ali tretje mesto sicer daje neko pozitivno sliko o čevlju, vendar je le prvo mesto tisto, ki daje največ, zato smo vsekakor

zelo zainteresirani, da bi tekmovalci, ki obetajo, dosegli zmago tudi v svetovnem pokalu, ali na drugih pomembnejših tekmah in menim, da so realne možnosti, da v nekaj letih v tem tudi uspejo.

Potrebno je narediti čevlji, ki bo ustrezal zahtevam tekmovalca, da lahko tak uspeh doseže. Študije so pokazale, da to ni čevlji s prodajnih polic, ki ga prodajamo, s tem, da ga na vse mogoče načine izboljšujemo in te prednosti v propagando tudi predstavljamo. Za tekmovalce bomo morali izdelati klasičen čevlji na preklap, z jasno ugotovljenimi kvaliteta in ne čevlji z vsemi mogočimi regulacijami, ki so mogoče sicer za prodajo zanimive.

Sedaj pripravljamo take čevlje, ki jih vozi večina naših tekmovalcev (številke 7 in 8). Čevlji bi moral biti najkasneje do konca junija na snegu, da bi ga stestirali in da bi se tekmovalci nanj navadili, oz. bi bilo možno narediti še kakšno spremembo.

Najbolj pomembne priprave za novo tekmovalno sezono se pričnejo septembra, do takrat bi moralo biti vse v zvezi s čevlji jasno.

Strategija naše tovarne bi morala biti, da naredimo čevlji, ki ga bomo prodajali v velikih količinah. Menim, da v najvišjem cenovnem razre-

du, v katerem so Salomon, Nordica, Raichle, mi ne bomo prodajali, kajti za to je potrebna izredno močna reklama. Za primerjavo lahko navedem podatek, da ena barvna stran v smučarskem časopisu v Ameriki stane 15.000 dolarjev in omenjene firme imajo v vsakem časopisu eno ali dve strani.

Zato moramo narediti čevlji, ki bo imel bistvene funkcije in tega res dodelati, šele potem naj bi ga izdelovali v proizvodnji. Tako pa se pogosto dogaja, da želimo neko idejo uresničiti v nekaj mesecih. Razumljivo je, da stvar propade, še preden prav zaživi, od tem pa so investicije velike, stvari pa premalo dorečene.

Vse več je čevljev z vstopom zadaj?

»Dejstvo je, da je čevlji z vstopom zadaj sedaj res iskani in to ni več čevlji na preklap. Menim, da bi morali delati tri čevlje za nižji razred (Stratos je dober čevlji, le nekoliko bi ga bilo potrebno še izboljšati), srednji razred (MSX, kjer bi bilo tudi še treba nekoliko več popravkov) in čevlji, ki ga še nimamo — ki pa bi imel regulator fleksa, z vsemi ostalimi najnujnejšimi regulacijami in funkcijami, ki so: (toplota, estetika, bistvene regulacije).

Janez ŠMITEK

Komunisti na programski konferenci

V Alpini delujejo tri osnovne organizacije zveze komunistov: osnovna organizacija TOZD Proizvodnja, OO TOZD Prodaja in OO DSSS.

Zadnji dan v februarju so pripravili skupno programsko konferenco. Uvodoma so sekretarji ocenili delo v zadnjem letu. Poročilo je prebrala Nataša Demšar, ki je menila, da je bilo delo v tem obdobju deloma uspešno.

Sestali so se po naslednjih vprašanih: uveljavljanje inovativne dejavnosti, politični sistem, ukrepi za nemoten potek gospodarstva po odmrznitvi cen, reorganizacija TOZD Prodaja in DSSS, razprava o predlogih sklepov 13. seje CKZKJ, o zalogah v delovni organizaciji in drugih problemih, ki nas tarejo.

Komunisti so spodbujali tudi dogovarjanje z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami in samoupravnimi organi.

V proizvodnji s svojim delom niso zadovoljni. Preveč je še miselnosti, da moramo le delati in biti z vsem zadovoljni, samoupravljanje pa ne napreduje tako kot bi moralo, zato je interes za vstop v ZK majhen. Ljudje vidijo

napake tudi na višjih ravneh in to jih odvrča.

V Tozdu Prodaja se je sestajati še težje, ker so komunisti razstreseni po prodajalnah. Kljub temu se je vodstvu uspelo povezati s sindikalno organizacijo, člani se

Kupci in proizvodnja zahtevajo — možnosti pa so slabe

Z opankami je veliko dela

Prehod v novo proizvodno-prodajno sezono v letu 1985 je od nas zahteval določene spremembe našega ravnanja, zlasti pri nabavljanju naravnega usnja. Medtem, ko program smučarske obutve ostaja na področju materialov skoraj enak pretekli sezoni, so se materiali pri tekaški obutvi

in pri programu JOGGING zelo spremenili. Tekaško obutev želimo poceniti in smo zato vgradili večje količine umetnega materiala, ki zahteva nekatere spremembe pri postopku nabave, kakor tudi v procesu tehnologije in predelave. Pri Jogging obutvi, ki jo bomo v velikih količinah izdelali za izvoz, se

komunista pa so sodelovali praktično pri vseh važnejših odločitvah v tozdu Prodaja.

V DSSS so komunisti delovali kar solidno; odigrali so pomembno vlogo pri pripravi skupnih sestankov in razreševanju konkretne problematike. Večina članov so dokaj delovni, preostale pa nameravajo še pritegniti.

Med drugimi nalogami so izpostavili tudi nagrajevanje po delu režijskih delavcev, kjer opažajo še večje pomanjkljivosti.

Sicer pa je razprava na programski konferenci tekla bolj v smeri razreševanja socialnih vprašanj in s tem povezano problematiko osebnih dohodkov.

Pod zajamčenim osebnim dohodkom je še vedno 13 delavcev (17.250.— din).

Drugo vprašanje, ki se spet pojavlja je razlika v dosegih norm v šivalnicah zgornjih delov in montažah, kjer je doseg okoli 20 % višji.

Komunisti so menili, da bi kazalo napraviti primerjave s sorodnimi delovnimi organizacijami, potem pa se tega lotiti strokovno in premišljeno.

Visoki presegi, razni dodatki in doplačila, na videz rešujejo socialna vprašanja, na drugi strani pa ne posegajo v srž problemov in zakrivajo mnogo nepravilnosti in nedoslednosti v organizaciji dela, neustreznih razporeditev, majhne serije in podoben.

Ugotovili so, da je pritisk na osebne dohodke povsod močan, kar je, glede na podražitve, povsem razumljivo. Toda to je možno ublažiti le z boljšim poslovanjem, večjo produktivnostjo in manj stroški.

Opozorili so tudi na povečano odgovornost vseh, kar je pogoj za uresničitev dobro zastavljenih poslovnih in drugih ciljev.

N. P.

zahteva kvalitetno naravno usnje v enakih debelinah in izredno mehkega prijemaja.

Preskrbeti tako usnje na domačem trgu, ki je zaradi pomanjkanja blaga zelo osiromašen, je težavno in zahtevno delo.

V IUUV — TOZD Šoštanj smo se vendarle dogovorili, da nam bodo izdelovali usnje v taki kakovosti, vendar bodo dobave količinsko omejene in v prvih treh mesecih premajhne, z ozirom na zahteve proizvodnje. Zastoj je tudi posledica požara v Tovarni usnja Šoštanj, konec prejšnjega meseca.

Uvoz, kjer stvari rešujemo z različnimi oblikami zunanjetrgovinskega sodelovanja, trenutno uspešno pokrivamo z deviznimi in dinarskimi viri plačil. Vemo pa, da so v naši državi, kar zadeva devizno politiko, vedno bolj težnje k centralističnim oblikam zunanjetrgovinske menjave, kjer naj bi sicer kot izvozniki imeli prednost, v kar pa dosedaj, glede na izkušnje, upravičeno dvomimo. Dosedaj veljavni in spremenjeni predpisi našo delovno organizacijo bistveno ne prizadenejo v primerjavi z letom 1984. Spremenjeno je stanje na področju prijavljanja uvoza po kooperacijski pogodbi, kjer moramo dodatno odpisovati Alpin določene pravice uvoza iz družbenopriznanih — republik.

Iz lastnih izkušenj na področju preskrbe z materiali ugotavljam, da nam delež zahodnega izvoza omogoča edini stvarni vir pokrivanja tekoče oskrbe.

Vsako zmanjševanje zahodnega izvoza do sedaj doseženega deleža celotne proizvodnje, nam zmanjšuje možnost oskrbe, ne glede kako se bodo spreminjali zunanjetrgovinski predpisi. Obvezno pa je imeti pred seboj jasen cilj ustvarjanje čimboljšega dohodka, to je, prodajati in kupovati pod najboljšimi možnimi pogoji.

Jože BOGATAJ

Dober produkt za dobro ceno

To je eno izmed temeljnih načel poslovnega sveta.

Če namreč ocenjujem letošnji sejem ISPO v Münchnu, lahko zatrdim, da je bil naš koncept smučarskega čevlja dobro sprejet. Osnovni značilnosti tega sta vstop zadaj in cenenost. Da smo na pravi poti dokazuje tudi to, da je bil naš smučarski čevljar ASX po designu med tistimi modeli, ki jim dajemo predznak bolj uspešni.

Ta model pa po notranji zgradbi še ni tak, kot bi lahko bil in ga bo treba še izpopolniti.

Rečem lahko, da smo med tistimi proizvajalci smučarske obutve, ki lahko ponudijo kompletno kolekcijo: to je, da smo močni v nižjem razredu, da imamo otroški program, prav tako imamo pokrit srednji razred, pojavljajo pa se že posamezni interesi za vrhunski tekmovalni čevljar (Švica, Švedska).

Vse to nam omogoča, da bomo na zahod izvozili okoli 200.000 parov smučarskih čevljev (vključno s kooperacijo z Benecom seveda).

Kar zadeva tekaško obutev, jo bomo na zahod prodali okoli 300.000 parov. Računam, da bomo imeli aprila »v hiši« dovolj naročil, zlasti za ZDA, Zvezno republiko Nemčijo, Švico, Norveško, Švedsko, itd.

Ob tem obstaja bojazen, če bomo vse uspeli izdelati do roka in dovolj kvalitetno. Obutev bomo morali izdelati namreč do konca septembra. Upam, da z materiali ne bomo imeli kakšnih večjih težav, saj so povečini standardni. Pri tem se bomo posluževali tudi že uveljavljenih oblik uvoza materialov, kot je na primer začasni uvoz.

Tone KAVČIČ

Utrinki iz proizvodnje

Tako je bilo neki dan. Včeraj je bilo malo drugače, jutrišnji dan bo spet prinesel spremembe ...

Seveda pa sem opazil le del dobrih stvari in šibkih točk. Zato torej utrinki ...

V lahki montaži, kot vedno, je največji problem stalno menjavanje! »Večjih problemov sicer ni,« je izjavil vodja lahke montaže Vinko Podobnik. »Takah, vsakodnevnih, pa smo vajeni. Zmanjka kakšnih delov, zamešani jermenčki, nekompletne partije, da ne moremo izgotoviti obutve, obrnjeni jermenčki, včasih celo manjka kak delček, gornji del za napačno nogo, slabo signiranje, neustrezne pete, različne barve ... Rešujemo, kar se tu v montaži rešiti da.

Pestijo nas razdrobljena naročila. Delali naj bi po desetparskem sistemu, pa je preveč petparskih partij, ki se jim očitno ne moremo izogniti. Ljudje pa niso zadovoljni, saj zaradi vseh teh stvari naredijo manj in zato tudi manj zaslužijo. To pa je v teh časih vedno bolj važno ...

Ali je morda treba pomisliti še na kaj drugega?

Vodja linije lahke obutve Marjan Bogataj je mimogrede omenil: »Pozabljamo na delovno disciplino in razne stroške. Kaj pomeni odhajanje z dela na sestanke, pevke in godbene vaje, k zobozdravniku? Če nič drugega ne, obremenitev vodij, ki morajo iskati zamenjave. Rezultati dela pa so zanesljivo slabši.«

Vrsto na cvikariji je pričel Ernest Mlakar. Opanke ne zahtevajo strojnega cvikanja, toda vsak jermenček zase je potrebno prilepiti na pravo mesto, zato je za tako obutev treba več ljudi.

»Težave so predvsem, če gornji deli po veličini ne ustrezajo kopitu. Zato lahko obutev, ki jo izdelujemo sedaj, že kako uredimo, težje je pri strojnem cvikanju, saj včasih res dobimo take zgornje dele, da težko nacvikamo, kot bi bilo treba,« je menil Ernest.

V montažnih oddelkih so uvedli odmoro. Pravijo, da se obrestuje. Toda, kot pravijo v težki montaži, bi bilo treba te poenotiti.

»Mi imamo ‚pauzo‘ ob pol osmih, desetih, enajstih in pol enih ... Toda dolžina odmorov je včasih problem; človek včasih ne uspe vsega opraviti v desetih minutah ... Pa še vrsta pri malici je v tej izmeni predolga,« so povedali. »Zgodi se, da dobimo malico ob 9.20, to se pravi po dvajsetminutnem čakanju v vrsti. Kako potem lahko govorimo o odmoru?«

Toda tu, prijatelji, je živahno. Pokličejo me nazaj: »Ti poslušaj, veš mogoče, zakaj za nas ne vozi več Rok Petrovič?« »Daj, napiši kdaj v Informator, kakšen je sedaj razpon med najnižjo in najvišjo skupino in koliko na to vpliva izvozna stimulacija vodilnih?«

Ljudje pritiskajo: »Vsi imamo enake želodce!«

Moj komentar: To seveda drži, toda ali na ocenjujemo preveč poprek. Tistemu, ki to res zasluži, moramo toliko tudi odšteti. Kaj bi nam pomagal razpon 1:3, če bi dober delavec na normi zaslužil lahko ravno toliko, kot tisti, ki je odgovoren, da delo teče, da prodamo rezultate svojega dela, da ustvarimo ostanek čistega dohodka?

Kdo bi še prevzemal odgovornost, kdo razmišljal popoldne in še kdaj? Če pa seveda poznamo ljudi, ki svojega denarja ne zaslužijo, z besedo na dan!

Ampak, fant, tile so pa zgovorni! »Odgovoren si za informacije, zvočniki pa ne delajo. Če že ne moreš urediti, da bi se slišalo v hali, uredi da bodo ponovno vključili zvočnik v garderobi!«

Hitro obljubim ...

Toda spet je tu prizadeta delavka. »Kaj je z našim smučarskim čevljem? Pa gibljivi delovni čas; pa dodatek na prisotnost ... Vrstijo se vprašanja. Skoraj pobegnem.

Mimogrede spet izvem: problemi so, dokler se ljudje ne privadijo ...

»Preveč naredimo,« me preseneti v prirojevalnici Lojze Poljanšek. »Maló minut se zamudimo, potem de-

Ojačana ročna cvikarija

V montaži na gumiranju pogrešajo periodične preglede

Še zadnji pregled in obutev bo v škatlah

KAKO USTVARJAMO

Na tanjšanju le delna zasedba

Iz šivalnice

Doma skonstruirano napravo je treba le pritrditi na stroj in jermenčke lahko sešivamo

lamo tudi malo na zalogo. Potem pa je treba kak dan ostati doma. Ljudje koristijo dopuste, ure ...»

V šivalnici se sprehodim. Kot običajno, disciplina. Tu in tam pripomba: »Zakaj za nas, ki gumiramo v šivalnici, ni periodičnih pregledov?«

»Temperatura je včasih 24° C, v takem ne moreš delati!«

»Dobro, da imam le še nekaj let do upokojitve!«

Delavke me ne gledajo radovedno, kot nekdanj, resne so. Umaknem se.

Na skrajnem robu svitek materiala naglo polzi v stroj s posebnim vodilom. Premaga me radovednost: »Kaj je to?«

»Vodilo za šivanje in obračanje jermenčkov,« se skupaj domenimo. V tem, ko pri sosednjem stroju delavka že poravnava pravkar izdelane jermenčke za sodobne ženske opanke, tehnolog Špiček le s težavo pove. To sva naredila skupaj z Vilijem Kogovškom. Kot mi je znano, bi tole stalo v Italiji okoli 800 lir na meter, od tega delo preko 600 lir. Navdušen sem. Pa to sem že potreboval, saj same težave človeka utrudijo ...

Še skok v »plastiko«. Nič težav z materiali, rutinsko

delo ... Toda dan kasneje že izvem, stali so, odhajali domov. Ali spet, kot vedno, ni bilo mogoče drugače?

V orodjarni spet spodbudno. »Velik skok smo napravili,« zatrjuje Mirko Mrovlje. Škoda, da ne gremo bolj v korak z zahtevami osnovne dejavnosti. Nimamo stroja za varjenje, kar bi nujno potrebovali. Naši načrti so lepi, tudi uresničljivi. Za to imajo zasluge vodilni v tej delavnici.

Razvili smo orodje za kompletno vlit tekaški čevelj, prirejen na control sistem. Morda je le Salomon na približno isti poti. To je res dosežek. Mislim, da smo med najboljšimi orodjarnami v čevljarski industriji!«

Razmišljajo tudi o boljšem spremljanju proizvodnje, da bodo imeli boljšo evidenco za bremenitev oddelkov, spremljanje norm in nagrajevanja ljudi ...

Spet drugje problemi. Na Colu težave z materiali, drugje spet kaj drugega. Toda zavem se: kaj bi še lahko ustvarili, če bi vsak od nas napravil svoje, vložil vse svoje znanje. Se vključil v skupna prizadevanja. Brez zavisti in užaljenosti. Pomislili kdaj — morda pa nimam prav, morda smo si drug drugemu potrebni.

Tako pa človek včasih dobi občutek, da bi za kak dinar več pregazili celo prijatelja. »Lahko govoriš,« boste rekli, »toda nemočni smo.«

Kaj če bi za poskus kar takoj opravili vse tako, kot od nas želi sodelavec, mojster, direktor. Ali pa prisluhnili zdravi misli in se spustili s trona. Verjetno nam krona ne bi padla z glave.

Nejko Podobnik

CAMPIONATI DEL MONDO DI SCI ALPINO
Valtellina '85
 Bormio/S. Caterina 30.1-10.2.1985

Handwritten signatures and names of athletes and officials, including: Tane Uogueni, Boris Gruz, Franky, Zoran Ling, K. K. K., R. P. P., and others. The logo for YUGOSLAV SKI POOL is also present.

Agencija za alpsko smučarsko reprezentanco vam pošlje smučarske pozdrave s svetovnega prvenstva v Valtellini. Yugoslav alpine ski team sends you many greetings from worldchampionships in Valtellina.

na temo: RAZVOJNI PROGRAM KRAJEVNE SKUPNOSTI IN OSTALI PROBLEMI, KI NAS TAREJO

Sodelovali so: Slavko MOHORIČ, Rado KAVČIČ, Vinko KOPAC in Franc KAVČIČ. Razgovor sta vodila Nejkó PODOBNIK in Tatjana MOHORIČ, zapiske je pripravila Anuška KAVČIČ.

1. Kako ocenjujete ravnanje delegatov skupščine krajevné skupnosti; ali se dogovarjajo za mnenja in stališča v organizacijah, društvi, OZD, ulicah, vaseh in podobno?

Kaj boste storili, da bo na skupščini prišlo bolj do izraza mnenje večine krajanov?

Slavko MOHORIČ:

Skupščina krajevné skupnosti je osrednji samoupravni organ v krajevni skupnosti. Delegati skupščine opravljajo naloge in rešujejo vprašanja s področja materialnih potreb in druga življenjska vprašanja, ki se pojavljajo v kraju. Delegete v skupščino izvolijo delavci na zborih

gati pokrivajo celotno področje. Tako so jim dostopne vse informacije, ki se pojavljajo na terenu, s katerega delegati izhajajo. Drugo je, če delegati storijo vse, da prenesejo te informacije, oz. problematiko, ki nastaja na njihovem področju, tudi na skupščino KS. Pomembno je tudi to, kako probleme na skupščini predstavljajo. Važno je seveda tudi, kako potem delegati obveščajo okolje z razpravnimi in sklepi na skupščini. Na skupščini s predlogi ne uspejo vedno, tako zaradi pomanjkanja denarja, kakor zaradi različnih interesov. Na vsak način pa je naloga delegatov, da sodelujejo z delavci in občani, katerih stališča zastopajo.

Glede financiranja bi rekel, da imamo v Žireh srečo, da delovne organizacije že vrsto let odvajajo 4% od bruto OD in tako lahko uresničujemo srednjeročni plan in rešujemo ostale skupne potrebe, ki so kar velike.

Krajevna skupnost je torej celota, v kateri delovni ljudje in občani na demokratičen način zadovoljujejo svoje skupne potrebe in interese. Oblike samoupravnega odločanja so: zbor delovnih ljudi in občanov, referendum, javne razprave. Da bi vsi ljudje bili dobro obveščeni, sta bistveni predvsem dve stvari. Prva je informiranje vseh krajanov; in teh informacij je še vedno premalo. Srečujemo se s problemom, ko so ljudje celo napačno informirani o neki stvari. Velika pridobitev je prav gotovo radio, imamo tudi časopis DO Alpine, ki ga ljudje radi berejo in le dobro obveščen krajan, oz. delegat skupščine, če že govorimo o njej, bo lahko znal pravilno odločiti in prenašati informacije. To je torej naša prva naloga. Druga naloga, ki je prav tako pomembna, je dosledno uresničevanje sprejetih ciljev in sklepov, ki so bili sprejeti na posameznih organih.

V Žireh imamo še velike načrte in iz tega sledi, da bomo morali biti pri planiranju dokaj previdni, hkrati pa tudi dosledni pri informiranju krajanov in uresničevanju začrtanih nalog.

Sklepi skupščine, vključno s srednjeročnim in letnim planom, ne bi smeli biti na stranskem tiru, temveč morajo biti v središču dogajanja vseh tistih, ki smo za to posredno ali neposredno glasovali.

Franc KAVČIČ:

Res je pomembno informirati ljudi o tistem, kar sklenemo in se dogovorimo, prav tako je potrebno ljudi obveščati sproti, jih povprašati za mnenja in predloge.

2. Razvojni plan krajevné skupnosti za letos. Glavne naloge, kako se jih bomo lotili?

Rado KAVČIČ:

Vsi vemo, da je letošnje leto, zadnje leto tega srednjeročnega obdobja in to, kar bi se v letošnjem letu moralo še narediti, je samo tisto, kar je še ostalo iz srednjeročnega obdobja, ki se letos izteka. Torej naj bi dokončali le tiste investicije, ki so že

začete. Osnutek finančnega načrta do danes še ni narejen, marsikaj še ni dovolj pripravljeno in dogovorjeno. Na koordinaciji smo se dogovorili, da ostane 4%, več pa bo znano po sprejetih zaključnih računih delovnih organizacij. Druga močna postavka so tudi sredstva OSKIS, za katere ne vemo, koliko jih bo; v planu bomo upoštevali določeno povišanje na lanski znesek.

Ko bodo znani vsi ti podatki, bo osnutek finančnega načrta, oz. razvojnega programa obravnavala finančna komisija, ki se bo sestala skupaj z gospodarsko komisijo. Sledila bo še razprava na seji sveta KS, skupščina pa bo razpisala javno obravnavo. Zbori krajanov bodo do dokončno sprejeli, ob upoštevanju dodatnih predlogov in pripomb.

Naj naštejemo nekaj glavnih nalog iz razvojnega programa:

- telefonija, o čemer se bomo pogovorili kasneje;
- most v Brekovicah — sredstva so že izločena, letos ga je potrebno dokončati;

cesto na Breznico je treba vsaj v glavnem dokončati;

- kanalizacija je tudi pomembna postavka. Zagotovljeno je nekaj sredstev, da bi naredili kanal v industrijski coni in se povezali zasebne hiše, ki se vežejo na ta kanal. Če pa ne bo prišlo do izgradnje soseske S7, bomo sredstva iz tega prispevka namenili za izgradnjo kanalizacije v starih Žireh.

- Tekoče vzdrževanje vseh komunalnih in drugih objektov
- obnova DPD Svobode (adaptacija je že začeta)

- gasilski dom v Račevi (gradnja je v srednjeročnem planu)

- dograditev dveh transformatorskih postaj (Ledinica in Račeva)

- financiranje radia Žiri.

Prvotno smo nameravali vključiti v plan tudi asfaltiranje Ceste Jurišnega bataljona, vendar je ta cesta sedaj v občinskem planu za naslednje srednjeročno obdobje. Kako bo z uresničevanjem tega seveda še ne vemo. Vemo pa, da so stroški vzdrževanja teh cest zelo visoki, saj škoda nastaja sproti. Asfaltiranje bi to onemogočilo. Menim, da se bodo ljudje strinjali s temi načrti, vendar se bomo še morali dogovoriti za vrstni red izvajanja.

Vinko KOPAC:

Pri mostu v Brekovicah bi opozoril, da so sredstva zajamčena samo za most, vemo pa, da bo potreben denar tudi za priključek cese na most.

Pomembna zadeva je tudi pretvornik za območje Brekovic in Sovre, vendar se mora sestati še komisija, ki bo dovolila izgradnjo tega objekta na Špiku. Gradnja se letos še ne obeta, potrebno bo pripraviti vso potrebno dokumentacijo.

V zvezi s Cesto Jurišnega bataljona bi pojasnil, da gre predvsem za asfaltiranje od mostu do Umaga in povezava s Čevljarško ulico. Če bo dovolj sredstev občinske skupnosti, bo treba temeljito urediti tudi cesto na Ledinico. Razmišljamo pa o varianti, da bi uredili krajšo in boljše povezavo Ledinice s centrom, za kar bi bila sedaj prilika, ko poteka regulacija Sore.

Delo-življenje:

Slišijo se očitki na račun ukinitev povezave z Opekarsko cesto, češ, da ti prebivalci nimajo niti peš poti.

Vinko KOPAC:

Ko se je sprejemal zazidalni načrt soseske S2 je bila ta cesta ukinjena in to bodo morali ljudje razumeti. Takrat je bil čas, da razmišljamo in predlagamo drugače, sedaj pa se teh stvari ne bo dalo več spreminjati.

3. Delo delovne skupnosti KS Žiri je zahtevno tudi zaradi izredno razvejane dejavnosti. Poenostavljeno rečeno pa naj bi dejavnost delili na organizacijo samouprave za doseg ciljev in

delovnih ljudi in občanov in sicer:

- glede na kraj prebivanja (vaški zbori)

- v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela

- v družbenopolitičnih organizacijah in

- v družbenih organizacijah, društvi in drugih združenjih (zasebni obrtniki)

To pomeni, da je skupščina KS organizirana tako, da dele-

ostale organizacijsko-tehnične naloge. Kako vam to uspeva? Kje so težave? Kakšne bi bile rešitve?

Vinko KOPAČ:

Veliko ljudi še sedaj ne ve, kaj sploh je delovna skupnost krajevnih skupnosti. Zaposleni smo trije ljudje: administratorica, knjigovodkinja in tajnik. Delo je izredno pestro. Iz dneva v dan se srečujemo z različnimi problemi, ki tarejo tako krajanje, kakor tudi tiste ljudi, ki s krajevnimi skupnostjo živijo. Problematična je predvsem priprava gradiv za vse naše organe (skupščino, svet in komisije) in lahko rečem, da tako obsežnega dela ne moremo več opraviti. To pa zato, ker smo za uresničitev sprejetih sklepov pogosto sami. To ne pomeni, da posamezne komisije niso pripravljene sodelovati, temveč zato, ker jim delovne obveznosti jemljejo preveč časa.

Lani smo, na primer, poslovali s približno 5,7 milijarde dinarjev, sodelovali pri vseh investicijah, tudi tistih, ki so jih izvajali drugi (regulacija Sore). To je dokaj velika obremenitev za ljudi, ki se s tem vsakodnevno ukvarjamo. Tu ne gre samo za delo v okviru delovne skupnosti, temveč za sprotno sodelovanje z vsemi predsedniki komisij in predsedniki gradbenih odborov pri izvajanju investicij. Tako prav na nas pogosto letijo očitki, da se nesamoupravno obnašamo in da sami odločamo o določenih zadevah.

Kako in kaj izboljšati?

Ena izmed rešitev bi bila, da bi določene dejavnosti prenesli na samoupravne interesne skupnosti občine. Recimo socialno skrbstvo, s katerim imamo veliko dela; imamo komisijo, ki na tem dela, vendar imamo veliko vlogo tudi mi v delovni skupnosti. Denarja za take dejavnosti pa nimamo, ampak ga imajo samoupravne interesne skupnosti.

Franc KAVČIČ:

Glavni problem je, ker na tem področju nimamo zaposlenega referenta za investicije. Skoraj v

vsaki delovni organizaciji že imamo nekoga, ki je zadolžen za investicije, pa je le-teh precej manj, kot v okviru naše krajevnih skupnosti. Tu pa menimo, da lahko na tem delajo volonterji.

Drug problem je, da smo precej oddaljeni od občinskega središča in moramo vse zadeve, ki so v okviru samoupravnih interesnih skupnosti, pokrivati sami, z različnimi komisijami; tako pa denar samo odvajamo, nima mo pa vidnejšega vpliva na porabo teh sredstev. Sodelovanje med komisijami ni preveč uspešno.

Slavko MOHORIČ:

V delovni skupnosti krajevnih skupnosti tajnik opravlja dela dveh področij; to je samoupravno in tehnično. Menim, da bi morala biti vsaj za vsako področje po eden, da bi mogla opraviti vsa dela, sodelovati s komisijami ipd., oziroma na tehničnem področju opraviti vse okrog investicij in ostalo, o čemer smo že govorili.

Če je treba delati, pač naredijo kar morejo. Poleg treh ljudi pomagamo še tisti, ki smo po funkciji to dolžni. Vemo pa, da za takšno delo ni kakšnih pohval, očitkov je pa precej, ker je preobremenjenost velika.

4. Telefonija in cesta Trebija—Žiri sta temi, ki burita ljudi na vsakem koraku.

Kako bi ocenili sedanji položaj in kakšne so možnosti?

Franc KAVČIČ:

Kar zadeva telefonijo ocenjujemo, da je po fizičnem obsegu narejenega približno 4/5, po finančnem pa prav toliko. Kljub temu, da so ljudje še vedno nezadovoljni, menim, da se ob tej priliki lahko pohvalimo, da smo veliko naredili. Tako je tisti prvi del, kot smo načrtovali, ko smo šli v akcijo, izvršen ne pa dodatni del, ki smo ga vključili na željo krajanov in družbenopolitičnih organizacij. Zakaj ni bil končan — tudi vemo; vzrok za to je v glavnem v nepravočasnosti in neenotnih dogovorih med krajanji in načinu izvajanja del.

O težavah z dobavo kabla pa menim, da so bili krajanji dovolj obveščeni in lahko rečem, da smo storili vse, kar je bilo v naši moči. Če bo manjkajoči kabel dobavljen tako kot so nam obljubili, ni nobene bojazni, da telefonija letos ne bi bila zaključena.

Vedeti pa moramo tudi, da smo pri izgradnji mislili tudi naprej in ko bo zgrajena nova avtomatska telefonska centrala v Žireh ne bo problem krajanom dobiti telefona.

Tako bodo telefonski priključek v kratkem dobili bližnji obrobni kraji, kot so: Breznica, Ledinica, Selo in Industrijska cona.

Ostali pa bodo morali potrpeti. Mislim, da je prav, da se vsi zavedajo, da brez solidarnega zbiranja sredstev, za ta denar ne bi dobili telefona. Po današnjih

cenah bi namreč stal telefon nekoga v Mrzlem vrhu približno 40 do 45 starih milijonov dinarjev.

Delo—življenje:

Kako pa krajanji izpolnjujejo svoje pogodbene obveznosti?

Franc KAVČIČ: Nekateri so res naredili že veliko ur, precej več, kot so bili zavezani po pogodbam.

Drugi pa spet čakajo, da bo vse narejeno in upajo, da bodo oproščeni plačila ur. Vendar je sklep skupščine jasen; kdor ne bo do konca akcije opravil ur, oz. jih ne bo hotel plačati, mu bodo telefon odklopili.

Kar zadeva trebijsko cesto pa tole:

Z novim zakonom je skrb za lokalne in regionalne ceste prevzela občinska SIS. Mi imamo 132 km regionalnih cest, od katerih jih je resnično usposobljeno samo nekaj odsekov. Približno 100 km cest pa je v izredno slabem stanju in bi jih bilo po-

Zaključek:

Delo skupščine krajevnih skupnosti se bo torej moralo odvijati tudi na terenu: v vaseh, v OZD, po ulicah, družtvih... Delegati ne bi smeli na sejo brez stališč svojih okolij. Kar zadeva letošnji plan kaže, da bo uresničen, pri čemer računamo na doslednost vseh delovnih organizacij, ki odvajajo sredstva, na drugi strani pa je važno vključevanje ljudi v delo. Tako bo organizatorjem lažje in delo bo manj stalo, saj pravimo — čas je denar.

Telefonija bo, kot kaže, napredovala s pomladjo, cesta Trebija—Žiri pa bo morala najti mesto tako v širših planih, pa tudi naših.

Neki novinar mi je ob priliki rekel: k vam pa ne pridem, saj še ceste ne uredite!

Kaj to pomeni?

trebno obnoviti. Podobno velja za lokalne ceste. Na območju občine Škofja Loka je teh 195 km. V naši občini je prodrlo stališče, da bo prihodnje srednjeročno obdobje, »obdobje cest«, kar je povsem pravilno, saj je cesta žila gospodarstva in že skrajni čas je, da se to prične urejati.

Če odštejemo loški predor, bi v prihodnjih petih letih rabili približno 150 do 200 milijard, da bi jih uredili, oz. zgradili določene objekte.

Še danes ni dorečena rešitev škofjeloškega voza, ker je vse povezano z denarjem, ki ga za predor ni.

Najbolj problematična je vse—kakor cesta Trebija—Žiri in po ocenah bi najcenejša varianta stala okrog 30 milijard dinarjev. Kljub temu, da upravljalca ceste Občinska skupnost za ceste danes predvsem zaradi pomanjkanja sredstev (za ceste se namenja samo še 10% bencinskega dinarja), investicija še vedno vprašljiva. Ker pa je ta odsek ceste dobil prednost, naj bi ga vključili v republiški plan. Če nam bo to uspelo, so stvarne možnosti, da v prihodnjih dveh letih ta odsek tudi zgradimo.

Seveda pa na republiška sredstva ne moremo računati stoodstotno, temveč moramo računati tudi na občinske in krajevne vire.

Glede projektov pa zadeve še niso jasne in ne morem še povedati, kakšna bo izvedba gradnje. Vsekakor je cesta naravnost (na podpornih stebrih) najkrajša, vendar tudi najdražja varianta, malo bolj ovinkasta cesta, ki bi še vedno dovoljevala precejšnjo hitrost, pa je cenejša. Vse to še ni dorečeno in projekti, samo zaradi te dileme, še danes niso izdelani.

Ljubljanska banka obvešča

VISOKE OBRESTNE MERE

Prihranke, ki jih nekaj časa ne boste uporabili, lahko vežete, saj so za vezane hranilne vloge obrestne mere znatno višje:

letna obrestna mera	7,5%	za vloge na vpogled
	54%	za vloge, vezane nad 3 mesece
	59%	za vloge, vezane nad 12 mesecev
	62%	za vloge, vezane nad 24 mesecev

Kadrovske novice

Pozočili so se

Tudi v mesecu februarju 1985 se je nadaljevala precej močna fluktuacija delavcev, tako da je delovno razmerje sklenilo 9 novih delavcev, z delom pa je prenehalo 19 delavcev.

V TOZD Proizvodnja so začeli delati: Terezija Peternelj, Jerica Čefarin, Adela Zabrložnik, Janez Seljak in Kata Joskič, po prihodu iz JLA so nastopili delo Robert Vehar, Tomaž Dolenc in Marjan Vavken, v obratu Gorenja vas Mihela Peternel, v obratu Rovte pa Matejka Jereb in Nataša Arhar. V Delovni skupnosti skupnih služb je nastopila delovno razmerje pripravnica Mojca Mlinar.

V mesecu februarju je največ delavcev prenehalo z delom zaradi odhodov v JLA in odhodov v pokoj. Z delom so v TOZD Proizvodnja zaradi odhoda v JLA prenehali Jože Žakelj, Tomaž Žakelj, Edo Benedičič, Viljem Freljih, Marjan Gabrovšek, Jože Jerreb, Vinko Kopač, Marko Šubic in Renato Kržič; zaradi odhoda v pokoj so prenehali z delom Otalija Berlec, Frančiška Tratnik, Berta Čadež, Ivan Pečelin in Milan Trček; Štefan Mlinar je umrl, Senija Tabaković, Marija Stanonik in Avguštin Horvat so odšli na delo v druge delovne organizacije. V TOZD Prodaja je prenehala z delom Stjepan Maras — prodajalec iz prodajalne Osijek.

Mihaela Tavčar in Borut Oblak, katerima ob tem iskreno čestitamo ter jima želimo sreče, zdravja, zadovoljstva in medsebojnega razumevanja.

OB ODHODU V POKOJ:

Dolgoletnim sodelavcem Ottiliji Berlec, Frančiški Tratnik, Berti Čadež, Viljemu Prosenju, Ivanu Pečelinu in Milanu Trčku ob odhodu v pokoj želimo predvsem trdnega zdravja, v domačem krogu pa zadovoljstva in sreče.

Stodvajset prosilcev za štirideset milijonov

Bližajo se spomladanski meseci, z njimi pa tudi delo na polju in pri gradnji ter popravilu stanovanjskih hiš. Ugotavljamo, da je letos prosilcev za stanovanjsko posojilo, v primerjavi s prejšnjimi leti, precej več, kar 120, od tega 76 za novogradnje, 39 adaptacij, 4 dograditve in 1 nakup stanovanja.

Februarja je komisija opravila ogled stanovanjskih razmer prosilcev. V tem času smo spoznali, da bo prosilcev vendarle nekaj manj, ker niso uspeli pravočasno zbrati dokumentacije. Naj omenim, da imamo prav pri tem precejšnje težave. Prosilci po večini mislijo, da je dovolj že, da vložijo prošnjo za stanovanjsko posojilo, ne držijo pa se pogojev po razpisu, v katerem so točno navedeni datumi, do kdaj morajo predložiti vso dokumentacijo. Vse te pomanjkljivosti samo podaljšujejo postopek za pridobitev stanovanjskega posojila. Tudi ogledi stanovanjskih razmer so se

v letošnjem letu precej zavlekli, zlasti zaradi večjega števila prosilcev ...

Zavedati se moramo, da za vse člane komisije ti ogledi pomenijo le dodatno obremenitev in da morajo kljub temu opraviti še najnujnejša dela na svojih delovnih mestih.

Največji problem predstavljajo ogledi stanovanjskih razmer delavcev po prodajalnah, saj so najmanj štirje ljudje odsotni kar po šest dni. Kljub vsem tem težavam upam, da bomo uspeli pripraviti vsaj del dokumentacije za podpis pogodb do konca meseca. Jugobanka namreč tudi ne more kar čez noč pripraviti pogodb. Upam pa, da bo vsaj nekaj prosilcev pogodbo lahko podpisalo do konca aprila. Dragocen je vsak teden, saj vemo, da cenne materialov skokovito rastejo, zlasti v spomladanskih mesecih.

Sedaj pa še nekaj besed o planu sredstev. Predvidevamo, da bi letos samo za

V spomin Ivanu Bogataju

Prav tako smo se v prvih dneh marca za vedno poslovili od našega upokojenca Ivana Bogataja, visokokvalificiranega čevljarja. Z delom je pričel v Alpini spomladi leta 1948 in je vseskozi delal zahtevna dela v montažnih oddelkih. V pokoj je odšel leta 1959.

Ivana Bogataja bomo kot dobrega čevljarja in delavca ohranili v trajnem spominu.

V spomin Lovru Možina

V začetku marca smo k zadnjemu počitku pospremili našega upokojenca Lovra Možina. Lovro Možina je pričel z delom v Alpini leta 1946 kot kvalificiran čevljar. V svoji šestnajstletni delovni dobi v Alpini je opravljal večino dela kot sekalec, leta 1962 pa je odšel v pokoj. Njegovi nekdanji sodelavci se ga spominjamo kot dobrega čevljarja in ga bomo ohranili v trajnem spominu.

Štefanu v slovo

Konec februarja smo se za vedno poslovili od našega sodelavca Štefana Mlinarja, prav na pragu invalidske upokojitve, ki jo je narekovala bolezen.

Štefan se je leta 1949 odločil za čevljarstvo poklic, se po treh letih izučil in se zaposlil v montaži Alpine. Kasneje je prevzel skladišče kopit in njihovo popravilo. Tu je prišla do izraza njegova natančnost in smisel za oblikovanje kopit.

Zadnja leta je spet opravljal različna dela v lahki montaži.

Pogrešali bomo dobrega tovariša in sodelavca!

stanovanjska posojila namenili okrog štirideset milijonov din. To je skoraj dvakrat več kot prejšnje leto, seveda tudi na račun povečanja cen gradbenega materiala in večjega števila prosilcev.

Za nakup stanovanj bomo porabili predvidoma 5,5 milijona din za eno stanovanje na terenu, za dvakratno sodelovanje z delovno organizacijo, kjer je zaposlen zakonec našega delavca, prav toliko in za obveznosti iz že sklenjenih pogodb v prejšnjih letih okrog 2,5 milijona din.

Se vedno je odprto vprašanje gradnje soseske S 7 v Žireh. Kljub temu smo v plan vključili četrtino sredstev za

nakup desetih stanovanjskih enot, to je predvidoma 11 milijonov din.

Že v letošnjem letu pa moramo misliti na to, kako bomo stanovanjske probleme reševali v letu 1986 in 1987. V ta namen sklepamo z Jugobanko Temeljno banko Ljubljana pogodbo o mesečni vezavi sredstev v višini 2 milijona din. Poleg tega smo po zaključnem računu za leto 1984 izločili 10 milijonov din na sklad skupne porabe — stanovanjski del. Toliko sredstev bomo oktobra predvidoma vezali na Jugobanko, tako da bodo sredstva sproščena konec leta 1986, oziroma v začetku leta 1987.

Marta MLINAR

Osnutek plana porabe sredstev sklada skupne porabe — splošni del

Postavka	Skupaj v letu 1985	V letu 1984	Indeks
I. Regresirana prehrana	1.253.000,—	3.524.400,—	35
II. Regres za letni dopust	21.480.000,—	14.000.000,—	154
III. Letovanje	3.200.000,—		
IV. Jubilejne nagrade	1.708.500,—	1.623.700,—	105
V. Odpravnine	2.975.000,—	2.855.200,—	104
IV. Dan žena	882.000,—	630.000,—	140
VII. Dedek mraz	365.000,—	280.000,—	130
VIII. Pogostitev upokojujencev	200.000,—	100.000,—	200
IX. Dotacija GPD	220.000,—	180.000,—	122
X. Dotacija sindikatu	220.000,—	180.000,—	122
XI. Dotacija mladini	36.000,—	30.000,—	120
XII. Dotacija SK Alpina	360.000,—	300.000,—	120
XIII. Dotacije in ostalo	800.000,—	455.000,—	176
XIV. Zobozdravstvo	2.250.000,—	1.500.000,—	150
XV. Ureditev strojno-kovinskih delavnic — Aneks SS — Šk. Loka	720.000,—		
XVI. Preventivno zdravljenje	300.000,—		
XVIII. Koledarji	840.000,—	600.000,—	140
XVIII. Socialna pomoč	300.000,—	250.000,—	120
XIX. Pokroviteljstvo nad spomeniki	44.000,—	36.000,—	122
XX. Dotacija PD Žiri	120.000,—	100.000,—	120
Skupaj	38.273.500,—	26.644.300,—	143,45

Predlog za dodatno izločena sredstva po zaključnem računu:

Mareda — 1 × stanovanje	900.000,—
Čatež — 2 × kontejner	2.500.000,—
Strunjan — 2 × stanovanje	7.000.000,—
	10.400.000,—

Ob napornem delu moramo poskrbeti za rekreacijo delavcev

Novost — preventivno zdravljenje

Če bi hoteli ustreči vsem, bi morali imeti na skladu skupne porabe vsaj dvakrat toliko denarja

V letošnjem letu smo za sklad skupne porabe — splošni del namenili 38 milijonov din. Vsota na prvi pogled ni majhna, toda ko jo razdelimo za dvajset namenov ugotovimo, da bomo morali z denarjem pravzaprav zelo varčevati.

Preglejmo najvažnejše postavke in okvirne pane o porabi sredstev.

Regres za letni dopust:

V primerjavi z letom 1984 je največja razlika v tem, da smo letovanje ločili od regresa za letni dopust. Tako imamo za regres rezervirano 21.480.000,— din (bruto), kar znese poprečno okoli 9.800,— din na zaposlenega. 50 % sredstev bomo delili vsem delavcem v enakem znesku, ostalih 50 % pa po že ustaljenih kriterijih (odvisno od osebnega dohodka, števila otrok, stopnje invalidnosti). Izračun regresa po zneskih na delavca bo izdelan konec marca.

Za samo organizacijo letovanja pa smo rezervirali 3.200.000,— din. S temi sredstvi bomo deloma obnovili počitniške zmogljivosti: v Umagu pripravili prikolice za sezono, krili stroške najema novih zmogljivosti (v Vodica, v Istri), deloma krili stroške namestitve prikolic v kampih, opremili stanovanje v Maredi in ga pripravili na

sezono 1985. Če bo mogoče, bomo vsaj deloma opremili tudi dve stanovanji v Strunjanu. Vsekakor je načrtov veliko in upam, da jih bomo vsaj v večini tudi uresničili.

Kaj pa dotacije in drugi stroški? Za te namene imamo 800.000,— din. Glede na prošnje raznih društev, krajevnih skupnosti, osnovnih šol in ostalih, bi rabili vsaj še enkrat toliko, da bi ustregli večini, zato bo tu komisija za delitev sredstev sklada skupne porabe imela ogromno dela.

Novost v skladu skupne porabe je **preventivno zdravljenje**. Razpolagamo s 300.000,— din. S temi sredstvi naj bi letno plačali oddih 20 našim delavcem v enih od naših termalnih zdravilišč. Pri izbiri delavcev naj bi sodelovali: sindikalna organizacija, organizator varstva pri delu, socialna delavka, komisija za delitev sredstev sklada skupne porabe in nenazadnje zdravstvena služba. Na oddih naj bi pošiljali delavce, ki v naši delovni organizaciji delajo že dolgo ter so okrevanja potrebni iz zdravstvenih razlogov. Torej bi prišli prvenstveno v izbor starejši delavci invalidi, kronični bolniki in delavci, ki so v preteklem letu imeli težje operacije. Na takšen oddih pa naj bi praviloma pošiljali vsako leto druge člane kolektiva.

Hermína Cankar

Z njimi je rasla Alpina

Kot da bi bilo včeraj, se v hipu zavem ...

Iste živahne oči in prijazen nasmeh kot nekdanj.

Pa Pepca Žakelj že trindvajset let ni več snažilka.

»Zares je bilo veliko dela, začejala sem ob štirih zjutraj in velikokrat odhajala ob enajstih zvečer«, se Pepca spominja tistih časov.

»Čistila sem šestnajst prostorov, torej vse pisarne pri Arharju, Sindikalno dvorano, vratarnico, ambulanto, kjer je sedaj avtopromet, prostor splošnega sektorja v pritličju in pisarne v četrtem nadstropju, kjer je bil tehnični sektor«.

»Kurila sem osem peči, s tem, da je bilo treba za vse nanositi dovolj drva«, je hitro in stvarno, toda brez tarnanja, naštel Pepca.

»Sicer pa smo bile tedaj v tovarni skupaj štiri snažilke, res pa še ni bilo sedanjih prizidkov in novih stavb. Spominjam se, da sem pred odhodom v pokoj čistila okna v pravkar dograjenem prizidku, kjer je sedaj »uprava«.

Prisluhnem melodiji glasu, ni povsem žirovska.

»Prišla sem iz Podlpe, že pred vojno, leta 1938. Družina je bila številna, doma je bilo prostora le za enega, ostali smo morali zdoma. V Žireh sem najprej služila pri Katerniku. Kasneje sem bila pri učitelju Gobrovcu, ko pa so jih izselili v Srbijo, sem odšla v Javorje, kjer sem v gostilni pri Marjanci delala, kar je bilo treba, saj so imeli gostilno, trgovino in trafiko.

Tu sem se spoznala z znanim poljanskim aktivistom Tonetom Peternelom-Igorjem in postala terenska delavka v narodnoosvobodilnem gibanju.

Včasih je bilo res težko in je šlo že hudo za nohte, vendar smo se nekako izvlekli«.

»No, še dobro, da so mi potem ta leta šteli v pokojninsko dobo, tako da imam skupaj 33 let delovne dobe in polno pokojnino. S samim klekljanjem se res ne da živeti ...«

Kakšne pa so vaše zvezice z Alpino?

»Vsako leto zelo rada pridem na srečanje z upokojenci, sicer pa redno berem časopis Delo-življenje, ki ga prinese snaha«, je zaključila Pepca in se zopet posvetila čipkam, ki ji krajšajo čas tedaj, ko ni s svojimi vnuki.

Nejkó PODOBNÍK

Z ene izmed razstav, ki jih je pripravilo Turistično društvo

Smoter mora biti lepo in zdravo okolje

Turistično društvo Žiri opozarja, da še tako velike investicije ne odtehtajo skrbi za naravo in naš kraj

Naloge, ki smo si jih v našem društvu začrtali za letošnje leto so pravzaprav nadaljevanje dela preteklih let.

Pomlad že trka na vrata, zato bomo pozornejši, kako izgleda naša okolica, torej bo na prvem mestu urejenost kraja. Ne samo zaradi republiške in občinske komisije, ki si bosta ogledali naš kraj, ampak predvsem zaradi nas samih, turistično društvo širi pobudo za ureditev trgovskih in gostinskih lokalov, javnih in stanovanjskih hiš, zgodovinskih spomenikov in spomenikov NOB. Spodbujali pa bomo tudi urejevanje poti, občestnih tabel, reklam, vozniš redov, odlagalšč smeti in vodotokov. Zato bomo organizirali očiščevalne akcije, obnovili dotrajane klopi in bolj ali manj vidnih sprehajalnih stezah in poskušali obnoviti tudi reklamni pano. Lepo in koristno pa bomo združili tudi s predavanjem Hortikulturnega društva iz Kranja, da si bodo krajin lahko v sliki in besedi pridobili znanje pri gojenju rož in sadja. Načrtujemo, da bi bilo eno takih predavanj že marca.

Na pobudo Turistične zvezice SRS bomo v Žireh zasadili lipo, kot simbol slovenskega turizma.

Ze tradicionalno čipkarsko dejavnost moramo gojiti še naprej in pridobivati predvsem mladino, da bo nadaljevala delo starejših. K temu nas spodbujajo tudi uspehi naših čipkarič na klekljarskih dnevih v Železnikih.

Če nam bo tudi letos uspelo »postaviti« razstavo ročnih del, bomo organizirali tudi priložnostno prodajo čipkarskih izdelkov.

Letos bodo Žiri predstavljene tudi v turističnem vodniku občine in Vodniku po Sloveniji, ki ga bo izdala Mladinska knjiga. Tako predstavitev pa od nas terja tudi doslednost, saj je zelo neprijetno, če nas obiskujejo, mi pa na to nismo pripravljeni.

Če bi nam uspelo izdelati še žirovski prospekt, kje bi se predstavile vse delovne organizacije, društva in vse turistične zanimivosti, bi bili seveda zelo zadovoljni. To pa je seveda povezano z nekoliko večjimi finančnimi sredstvi, ki jih društvo samo ne premore. Na vsak način pa moramo izdati novo serijo razglednic, ker so sedanje že zastarele. Lanskoletni prvi poskus gobarske razstave v Žireh želimo ponoviti tudi letos, vendar pa bomo gobarsko sezono popestrili tudi s piknikom za vse člane turističnega društva, na katerem bi s pomočjo loške gobarske družine organizirali tudi »gobarsko pokušino«.

Tesne stike z nekaterimi slovenskimi turističnimi biroji bomo še razvijali, bodisi zato, da organiziramo izlete za naše krajanje in pa seveda tudi zato, da privabimo turiste v Žiri. Moram reči, da imamo z občinsko turistično zvezo zelo dobre oblike sodelovanja kar sicer ne prinaša toliko finančnih koristi, temveč bolj moralno pomoč in podporo pri naših prizadevanjih.

Vsi vemo, da tako delovanje tudi nekaj stane, toda s svojim delom želimo predvsem dokazati, da turizem niso samo hoteli in športni objekti, ampak da je to naše okolje, katerega oblikujemo predvsem ljudje s svojim odnosom do narave. Zato dajmo vsi našim Žirem čim lepšo podobo, ki bo privabila obiskovalce od blizu in daleč, pa tudi sami bomo v čistem okolju mnogo lažje in lepše živeli.

Milan GANTAR

Alpina tik za petami zmagovalcem

Letošnjo zimsko šuštarjado je na Veliki planini organiziral UTOK iz Kamnika.

Izredno veliko tekmovalcev, veselo vzdušje, toda slaba organizacija, so glavne ocene udeležencev tega vsakoletnega srečanja čevljarjev in usnarjev.

Tudi v Alpini se je prijaviло več tekmovalcev, kot jih je lahko šlo na pot. Tako so odločali dosežani uspehi na sindikalnih tekmovanjih.

Alpina je že drugič zapored osvojila drugo mesto v skupnem seštevku uspehov v veleslalomu in tekih. Peko je zmagal z 90 točkami, Alpina je osvojila 84 točk, IUUV pa 64. Skupno je nastopilo 15 ekip. Še izidi po kategorijah; najprej veleslalom:

Moški do 30 let
Zmagal je Marko Primožič (Peko), s časom 40,69, od naših je bil najboljši Drago Krolnik na četrtem mestu, sedmi pa je bil Bojan Žakelj.

Moški od 30—40 let
Zmagal je Franci Pečelin (Alpina) s časom 40,24, Lojze Oblak je bil sedmi in Zdravko Pišljkar deseti.

Moški od 40—50 let
Najboljši je bil Nande Kramar (Peko) s časom 42,97, Stane Čar

je bil drugi s tremi desetinkami zaostanka.

Moški nad 50 let
Janez Perko iz Tria je zmagal, s časom 44,34, Alojz Podobnik je bil peti, Alojz Burnik šesti, Milan Podobnik deveti in Pavel Žakelj deseti

Med ženskami do 30 let je zmagala Nada Tišler (UTOK), s časom 42,01, Beti Podobnik je bila četrta, Anuška Kavčič pa deveta.

Ženske od 30 do 40 let:
Zmagala je Anica Čar (Alpina) s časom 44,50, Helena Kavčič je bila četrta, Stana Podobnik pa deseta.

Med ženskami nad 40 let je zmagala Ivanka Krašovec (IUUV), medtem ko naših tekmovalk v tej kategoriji ni bilo.

TEKI:
Moški do 30 let
Zmagal je Stane Stanonik (Alpina) s časom 16,17,21

Moški od 30—40 let
V tej kategoriji kar trojna zmaga Alpine, saj je zmagal Lojze Oblak, s časom 16,18,57, pred Srečkom Kavčičem in Petrom Mlinarjem.

Freljih iz Alpine je bila peta, s časom 12,32,87.

Upokojenca sta nastopila dva; Janko Žakelj iz Alpine je bil drugi s časom 10,48,28. Med moškimi nad 50 let je bil najboljši Adolf Križnar, s časom 10,05,47. Pavel Žakelj je bil tretji; Metod Erznožnik četrty, Pavel Dolenc peti in Slavko Ferlan šesti.

Moški od 41—50 let:
Zmagal je Peter Bertoneclj (LTH), s časom 8,12,78, Vinko Eniko iz Alpine je bil deseti.

Moški do 30 let:
Najboljši je bil Lojze Oblak Alpina, s časom 15,09,61, Peter Mlinar je bil sedmi, Silvo Kos osmi in Srečko Kavčič deseti.

Moški do 30 let:
Prvi Jure Kumar LTH, s časom 13,51,42, Stane Stanonik je bil četrty.

ca Kosmač je bila tretja, Helena Dolenc pa šesta.

Ženske nad 30 let
Najboljša Fanika Mihael s časom 7,04,10, Marta Freljih pa je bila peta.

Predsednik občinskega sveta zveze sindikatov Škofja Loka Niko Sedej je podelil kolajne na občinskem prvenstvu v tekih

Janko Žakelj — upokojenec

Na občinskem prvenstvu nekoliko šibka udeležba

V organizaciji Smučarskega kluba Alpina in s pomočjo komisije za rekreacijo pri občinskem svetu Zveze sindikatov Škofja Loka je bilo konec februarja občinsko sindikalno prvenstvo v smučarskih tekih.

Organizatorji so se potrudili, pripravili vse kot je treba, z obveznim čajem na koncu in z lepimi nagradami, ki so jih razdelili v Družbenem domu Partizan.

Se nekaj rezultatov:
Med ženskami do 30 let je na 2,2 kilometra dolgi progi zmagala Ivica Kosmač iz Alpine, s časom 10,00,41, druga je bila Helena Dolenc, prav tako iz Alpine, s časom 10,20,78.

Med ženskami nad 30 let, na enako dolgi progi pa je bila prva Marija Vodnik iz VVO Škofja Loka, s časom 11,20,41, Marta

Veterani so zadovoljni

Tudi to se zgodi ...

Na Žirovskem sindikalnem prvenstvu živahno

Sonce, veliko tekmovalcev in tudi gledalcev, dobra organizacija, toda prehuda gneča v domu. To so značilnosti letošnjega sin-

dikalnega prvenstva v veleslalomu, ki je bil sredi februarja na Goropekah.

Izidi:

Ženske nad 30 let

1. Helena Kavčič	24,50
2. Helena Zorjan	24,96
3. Katarina Poljanšek	27,05

Ženske do 30 let

1. Mojca Podobnik	22,51
2. Beti Podobnik	23,60
3. Romana Oblak	23,91

Moški nad 50 let

1. Alojz Burnik	23,20
2. Alojz Podobnik	23,36
3. Darij Erznožnik	23,39

Moški od 40 do 50 let

1. Rado Podobnik	21,10
2. Branko Albreht	21,61
3. Silvo Trček	22,09

Moški od 30 do 40 let

1. Franci Pečelin	19,75
2. Bojan Zorjan	20,23
3. Marjan Oblak	20,30

Moški do 30 let

1. Dušan Seljak	19,30
2. Igor Podobnik	20,32
3. Renato Peternelj	20,63

Vrstni red ekip:

1. Alpina	295,76
2. Etiketa	162,44
3. Kladivar	150,47
4. Mercator Sora	148,70
5. Osnovna šola	118,92
6. Poliks	108,26
7. Zdr. dom	108,21
8. ABC	47,87
9. Obrtnik	16,08

Na Žirovskem sindikalnem prvenstvu so se tudi ženske hrabro pognale v smučino

Rezultati sindikalnega prvenstva Žirov v smučarskih tekih

Ženske do 30 let

1. Ivica Kosmač	11:35,18
2. Helena Dolenc	11:58,30

Moški od 41-50 let

1. Vinko Eniko	10:44,90
2. Vinko Albreht	11:20,00
3. Pavel Krvina	13:20,00

Ženske od 31 do 40 let

1. Špela Starman	15:08,18
2. Majda Kavčič	15:23,33
3. Anica Trček	16:11,07

Moško od 31 do 40 let

1. Alojz Oblak	18:19,90
2. Janez Kosmač	20:07,35
3. Srečko Kavčič	20:15,58

Ženske nad 40 let

1. Marica Albreht	13:26,19
2. Majda Bogataj	14:11,01
3. Marta Freljh	14:12,19

Moško do 30 let

1. Stane Stanonik	17:21,66
2. Jože Stanonik	17:31,00
3. Igor Albreht	20:59,17

Moški nad 50 let

1. Adolf Križnar	11:32,55
2. Metod Erznožnik	12:35,87
3. Bernard Kavčič	12:59,51

EKIPNI REZULTATI:

1. ALPINA	251 točk
2. KLADIVAR	144 točk
3. MERCATOR	68 točk
4. OSNOVNA ŠOLA	51 točk
5. ETIKETA	50 točk
6. POLIKS	30 točk

Zmagal je Dušan Seljak (Foto: Marjan Pišljari)

Se »sokolski« posnetek zmagovalcev v Goropekah

Naši uspešni tudi na Pokalu sankaske zveze Slovenije

Ekipa sankascev iz Žirov se je udeležila prve tekme za »Pokal sankaske zveze Slovenije« na Trotovniku nad Trbovljami. Bili so zelo uspešni, saj so si prislužili kar štiri medalje.

Starejše pionirke — 2. mesto Urška Grošelj, 3. mesto Romana Šparovec

Mlajše mladinke — 2. mesto Sabina Eisele

Mlajši mladinci — 3. mesto Drago Eniko

»Pokal sankaske zveze Slovenije« prvi te vrste za sankanje z navadnimi sanmi, ki je tudi spodbuda za množično sankanje, je prejela ekipa Iskra Železniki.

SLALOM — VRH 85 — za žirovski pokal, 114 tekmovalcev

TPPionirke do 15 let

1. mesto Adrijana Burjek, čas 35,26

Pionirji do 15 let

1. mesto Bojan Podobnik, čas 33,41

Članice 15-30 let

1. mesto Mojca Podobnik, čas 34,35

Člani 15-30 let

1. mesto Dušan Seljak, čas 28,93

Članice nad 35 let

1. mesto Stana Podobnik, čas 43,87

Člani od 30-40 let

1. mesto Bojan Zorjan, čas 33,72

Člani nad 40 let

1. mesto Rado Podobnik, čas 33,57

Uspešni dnevi skokov

Smučarski skakalni klub je 3. marca organiziral tri tekmovalna na malih skakalnicah v Novi vasi. Na 15 in 25 metrski skakalnici so tekmovali pionirji B in C, to je kategorija od 9 do 11 let, za naslov gorenskega prvaka. Na 30 metrski skakalnici pa so mlajši in starejši pionirji tekmovali za prehodni pokal Alpine.

Navkljub izjemno neugodnim vremenskim razmeram, so organizatorji z veliko mero požrtvovalnosti v dežju dobro pripravili skakalnice; tako da je 150 tekmovalcev, kolikor jih je nastopilo, imelo razmeram primerno dobre pogoje za tekmovalje. Največ uspeha so imeli žirovski tekmovalci, saj so od petih kategorij zmagali kar v štirih.

V kategoriji najmlajših je na 15 metrski skakalnici gorenski prvak postal Andrej Gladek, SSK Žiri, 2. mesto pa sta si delila Marko Bogataj, SSK Žiri in Uroš Rakovec, SK Triglav. Ostali žirovski tekmovalci so osvojili naslednja mesta: 4. je bil Simon Lukančič, 6. Uroš Vehar, 12. pa Matej Žerjal.

Pri pionirjih B, ki so tekmovali na 25 metrski skakalnici, je prepričljivo zmagal Zoran Zupančič SSK Žiri, drugi je bil Dejan Jekovec — Tržič, 3. pa Sebastijan Jereb, SSK Žiri.

Med prvo petnajstoročje sta se od žirovskih tekmovalcev uvrstila še Sašo Kavčič na 10. mesto in Matej Pagon na 15. mesto.

V tekmi za prehodni pokal Alpine, kjer so tekmovali mlajši in starejši pionirji, je najboljši rezultat dosegel mlajši pionir Andraž Kopač SSK Žiri, saj je prepričljivo zmagal pri mlajših pionirjih, s svojim končnim rezultatom pa bi zmagal celo pri starejših pionirjih.

Drugi je bil Jože Vehar, SSK Žiri, 3. Marjan Jagodic SK Triglav, 4. Zoran Zupančič SSK Žiri.

Starejši pionirji: 1. Zoran Kešar, SK Triglav, 2. Damjan Semrl, SK Triglav, 3. Franci Petek, SK Jesenice, 6. Primož Trček, SSK Žiri, 8. Matej Oblak, SSK Žiri, 9. Primož Kopač, SSK Žiri, 10. Evgen Jesenko SSK Žiri.

V ekipni konkurenci za prehodni pokal Alpine je lanski zmagovalec Triglav Kranj, letos moral priznati premoč žirovskih skakalcev, ki so 1. mesto osvojili kar s 30 točkami prednosti. 3. mesto pa so osvojili skakalci z Jesenic.

Nesselwang — mesto v ZRN pa je bilo prizorišče 4. tekme za mladinski alpski pokal. Lep uspeh so dosegli jugoslovanski tekmovalci, saj je zmagal Iztok Golob, odlično pa sta se uvrstila tudi oba žirovska tekmovalca — Mur in Kopač, ki sta osvojila 3. in 12. mesto.

S četrto ponovitvijo tretjega mesta si je Borut Mur priboril vodilno pozicijo po štirih tekmah.

V nedeljo, 4. marca so mlajši mladinci nastopili na 70. metrski skakalnici za pokal Cockta. Zmagal je Martinčič, Ilirija, 2. Kešar, Triglav, 3. Strehar, Ilirija in 7. Primož Kopač, Žiri.

Na tekmi za »Pokal Cockta« je bil Primož Kopač 7.

Najboljši pionirji na Gorenskem

Vaščani Breznice se hočejo z novo cesto povezati z dolino

Letos mineva 40 let, ko so se vaščani Breznice spet priključili k svojemu naravnemu središču v Žiri. Do tedaj so bili z rapalsko pogodbo nasilno odtrgani od svojega središča.

Minili so časi, ko se je ožojna volovska vprega pehala po slabih strmih kolovozih in ko je bil koš na ramenih še najbolj priznana lahko transportno sredstvo. Napredek je zajel tudi Breznico. Od osvoboditve sem imajo že elektriko, ki so jo pred dvema letoma obnovili; dobili so transformator, da imajo dobro elektriko za luč in za gospodinjstve in gospodarske potrebe, radio in televizijo. Tudi telefonski kabel je že skoraj leto dni na telefonskih drogih in upajo, da bodo končno dočakali tudi hišne priključke, na kar čakajo že od leta 1983. Pred dvema letoma so uspeli napeljati vodovod in urediti črpališče. Postavili so tudi hidrante in osnovali gasilske desetine, da so varnejši pred požarom.

Železni konjički, ki so se tu pojavili pred več kot petnajstimi leti, niso mogli po razritih strmih kolovozih, posebno ne ob deževnih dneh.

Tista leta se je porodila misel o boljši cestni povezavi Breznice z dolino. Sicer se je dalo pripeljati na Breznico po ozki vojaški

cesti, ki so jo iz Ledin do Breznice naredili Italijani, vendar ta za v dolino ne pride v poštev. Toda želje in potrebe so eno, možnosti pa drugo. Že takrat so nameravali, da bi speljali cesto z Breznice čez Brda do Rupčarjeve klovice v Žireh. Takrat so se starejši krajanji odločili zaradi finančnih možnosti le za razširitev kolovozne poti iz Osojnice na Breznico, ki pelje po trdem terenu. Razširitev je sofinanciralo Gozdno gospodarstvo Ljubljana, ki pa ni bilo pripravljeno finančno podpreti gradnje nove ceste čez Brda, ker trasa pelje večinoma po negozdnem terenu.

Zaradi precejšnjega vzpona na razširjenem kolovozu, ki ponekod presega 20 %, je bilo za marsikatero motorno vozilo le prehudo, da ne govorimo o vožnji v zimskih pogojih, kjer kolesa izgubljajo stik z voziščem. V zimskih pogojih je bila tudi ogrožena varnost prevoza delavcev in šolskih otrok Breznice in Korit.

Pred dvema letoma so znova dozorele želje vaščanov po novi cesti. Saj je to bila tudi življenjska nuja za nadaljnji obstoj vasi, ker so se ljudje precej odselevali. Kdo bo še danes, posebno pozimi, hodil peš v dolino! Vsakdo si raje izbere prebivališče bližje delovnemu mestu.

Za novo cesto se pospešeno pripravljajo že nekaj let. Pripravili so načrt. Pri podpisu zemljiških lastnikov za odstop zemljišč ni šlo povsod gladko. Znano je pač, da vsak poseg v naravo napravi hudo rano in zmanjša obdelovalna zemljišča. Vendar jih hkrati cesta napravi tudi pristopnejša za sodobno obdelavo in večji pridelek.

(Nadaljevanje na str. 16)

TO JE NAŠ KRAJ

(Nadaljevanje s 15. strani)

Breznica je 1500 m oddaljena od Žirov, z višinsko razliko 276 metrov. Da bi to obvladali se cesta dograjuje v serpentinah in z dostopom z zahodne strani; vzpon ceste je zmeren, od 12 % do največ 16 %, kar je primerno za vsa vozila.

Krajanje Breznice je podprla krajevna skupnost Žiri, ki jim je pomagala pri pripravi ustreznih dokumentacije, soglasij in dovoljenj. Tako so že lahko v letu 1983 z buldožerjem pretrgali cestno traso in začeli z minira-

njem skalnih odsekov. To leto jim je pomagala KS Žiri tudi z 20 starimi milijoni, Gozdno gospodarstvo Ljubljana, temeljna organizacija kooperantov Logatec s 25 starimi milijoni, Kmetijska zadruga Žiri pa jim je razrezala les in s tem prispevala 4 stare milijone. Sami vaščani pa so v različnih oblikah prispevali 20 starih milijonov, ki so jih dobili pri svojih prireditvah, darovanem lesu in drugih prispevkih. To leto so naredili 2000 prostovoljnih delovnih ur in 300 ur s traktorji.

(se nadaljuje)

Gasilsko društvo Žiri ocenilo svoje delo

Če govorimo o gasilskem društvu Žiri, mislimo na društvo, ki deluje v starem naselju Žirov. Je najstarejše društvo v kraju, saj bo čez štiri leta že sto let, odkar je bilo ustanovljeno. Gasilsko društvo Dobračeva je bilo ustanovljeno ob začetku stoletja, gasilski društvi v Brekovicah in Račevi pa sta bili ustanovljeni po drugi svetovni vojni. V zadnjih letih je bila ustanovljena tudi gasilska desetina na Breznici, tako da gasilske enote pokrivajo celotno področje krajevnih skupnosti Žiri.

Čeprav so v žirovski dolini štiri društva, je njihovo delo usklajeno. Na požariščih nastopajo enotno. Z gasilsko opremo dopolnjujejo delo na požariščih in ob drugih naravnih nesrečah. Če neka gasilska enota nima potrebne opreme, si jo izposodi od druge, da ne trpi učinkovitost akcije. Ta složnost pripomore, da so žirovski gasilci ponavadi zelo uspešni in vsak požar pogasijo hitro in omejijo škodo. K uspešnim akcijam veliko pripomore sodobna gasilska oprema, ki so jo nabavljali zadnja leta. To je seveda stalo družbo težke denarje, ki so jih prispevali delovni ljudje v skupni sklad požarne varnosti, kar gasilci znajo tudi ceniti in to opremo skrbno čuvati.

Že od ustanovitve dalje je gasilsko društvo Žiri opravljalo tudi svoje kulturno poslanstvo in budilo narodno zavest. V društvu je za časa habzburske vladavine delovala čitalnica in igralska skupina. Pihalna godba je več ali manj uspešno delovala do druge svetovne vojne, med vojno pa je njihove instrumente prevzela godba XXXI. divizije NOV.

Gasilsko društvo Žiri uspešno sodeluje z občinsko gasilsko zvezo Škofja Loka in z društvom mladih gasilcev v osnovni šoli v Žireh. Pobrateni so z gasilskim

društvom Cerklje, nadaljujejo delo in prijateljstvo med ljudmi obeh krajev ustvarjeno med narodnoosvobodilno vojno.

V društvu je 143 članov in članic in 41 podmladka. V preteklem letu so na svojem območju pregledali vse dimne naprave in hidrante, sodelujejo tudi pri izdelavi požarnovarnostnega načrta. Skupni požarnovarnostni načrt pa se pripravlja za vso krajevno skupnost Žiri. Naj mimgrede omenim, da so jih pri tem gasilci v Račevi prehiteli, saj so svoj požarnovarnostni načrt naredili že dobro leto prej. Žirovci so v preteklem obdobju gasili pet požarov: v Alpini, v Žirovskem vrhu, na Dobračevi, Novi vasi in Stari vasi. Zadnjim štirim požarom je botrovala nepazljivost. Jeseni pa so reševali ljudsko imetje pred vodovjem Osojnice, ki je preplavila stare Žiri.

Skrbijo tudi za svoj dom. Že dolga leta čakajo na ustrezna sredstva za obnovo strehe. Pozna se, da so stavbo dolga desetletja imele v najemu gospodarsko delovne organizacije in plini pri kurjenju odpadkov v centralni kurjavi so močno načeli kritino, pločevinaste obrobe in žlebove. Obnove se lotevajo postopoma, kolikor je pač denarja. Zadnji mraz je poškodoval tudi nekaj radiatorjev centralne kurjave, ki je tudi potrebna obnove. Električni priklop je bil prilagojen za proizvodnjo in za gasilske potrebe, to sedaj ni potrebno, saj je le več stroškov.

Pri vsem tem ne pozabljajo na organizacijsko krepitev, ki je društvu tudi potrebna.

Za letos so se člani obvezali, da bodo opravili po 15 prostovoljnih delovnih ur pri urejevanju doma in okolice. Poskrbeli bodo za izboraževanje članstva in krajanov. Udeleževali se bodo tekmovanj in vaj. V načrtu inajo tudi nekaj prireditev, kot so pu-

NE POZABIMO

BEKŠEV MLIN V ŽIROVNICI

Star je približno dvesto let, v začetku pokrit s slamo, pozneje obnovljen in prekrit z opeko. V njem je en par kamnov za mletje moka za »črni kruh« in stopa za ječmen in proso, iz katerega nastane ješprenj oz. kaša. Zaenkrat mlin sameva, ker bi bilo potrebno imeti obrtniško dovoljenje, mlin vzdrževati in obnavljati, pa tudi žita skoraj nihče ne seje več.

Tekst in foto: Marjan Pišljar

PIZZERIJA TUDI V ŽIREH

Od prvega marca imamo Žirovci nov okusno urejen lokal pizzerijo »ŽIR« pri Lipetu v Žireh, ki ga je odprl domačin Danijel Rampre.

stovanje, praznovanje dneva žena, razstavo v tednu požarne varnosti... Sredstva, ki jih dobe od širše družbene skupnosti uporabijo za tekoče vzdrževanje doma in gasilske opreme. Če upoštevamo, da jih stane vsak požar približno 6.000.— din, sredstev hitro zmanjka. Z dvema gasilskima cisternama in terenskim avtomobilom so kos vsaki gasilski intervenciji v kraju in izven njega. V sušnih konicah pa njihove gasilske cisterne priskočijo na pomoč pri pomanjkanju pitne vode v višinskih domačijah. Tudi za pomoč, ki so ga nudili Avtomoto društvu Žiri pri organizaciji motokrosa na Breznici, jim gre res priznanje.

Za svoje delo v preteklem obdobju so dobili najzaslužnejši člani društva priznanja, ki jim pomenijo spodbudo za nadaljnje delo in delo vseh gasilcev v službi ljudstva.

Ivan REVEN

»DELO — ŽIVLJENJE« je glasilo ALPINE, tovarne obutve Žiri, Strojarska ul. 2, n. sol. o., ki ima v svoji sestavi TOZD Proizvodnjo, TOZD Prodajo in Delovno skupnost skupnih služb. — Ureja ga uredniški odbor: Marija Albreht, Tatjana Dolenc, Milena Lukančič, Tatjana Mohorič, Helena Kavčič, Marjan Pišljar, Anuška Kavčič — tehnični urednik, Neško Podobnik — glavni in odgovorni urednik. — Izhaja mesečno, naklada 2200 izvodov. Fotografije: Brigita Grošelj. Tisk TK Gorenjski tisk, Kranj